မမ မောင်မောင် မို့မို့

ရေးသားသူ -- ဖိုးထောင်

အခန်း(၁)

မမ နဲ့ မောင်မောင်

တကယ်တော့ မဆွတ်ခင်ကညွှတ်ချင်နေတဲ့ မမအကြောင်းကို မောင်မောင်သိနေပေမယ့်လဲ မောင်မောင့်မှာက မောင်မောင့် အကြောင်းနဲ့ရယ်ပါ။ ချစ်ရည်းစား မို့မို့နဲ့ကလဲ သမီးရည်းစားမက လင်မယားမကျ အခြေအနေအထိ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြပြီးသားအချိန်မှာ မမကလဲ သိသိကြီးနဲ့ မောင်မောင့်ကို မျှော်လင့်နေရရှာတာပါ။

မမက ၂၈၊ မောင်မောင်က ၂၃။ အသက်ချင်းငါးနှစ်ကွာပေမယ့် ရင်းနှီးမှုသံယောဇဉ် ဒီရေ မြင့်မားလှတဲ့စီးပွားဖက်တွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်တွေမို့ တခါတလေမှာ မိုးလင်းကနေမိုးချုပ်အထိ သွားအတူလာအတူပါ။ မို့မို့နဲ့ဆိုတာက သူ့အိမ်ကသိမှာကြောက်ရ၊ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် တွေ့ရနဲ့ ခိုးစားရတဲ့ အသီးပေမယ့်လို့ အမြဲကလေးဆန်တတ်တဲ့ မို့မို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတာကတော့ ခဏ ခဏပါ။ မမကတော့ အိဒြေ့ သိက္ခ ၁ရရ စီးပွားရေးလုပ်နေတဲ့သူ။ နေဝင်မိုးချုပ် တွဲသွားတွဲလာလုပ်လို့လဲ ပတ်ဝန်းကျင် အမြင်မှာ မရိုင်း၊ မမလို ဝင်ငွေစီးပွားလမ်းဖြောင့်ဖြူးနေတဲ့လုံးကြီးပေါက်လှ တကိုယ်တည်း အပျိုကြီးအပေါ် စိတ်ဝင်စားသူ ကမ်းလှမ်းသူတွေကလဲ အများသား။ ဒါပေမယ့်လဲ မောင်မောင့်ကိုသာ အမျှော်လင့်ကြီးမျှော်လင့်နေရှာတော့လဲ မခက်ဘူးလားမမရယ်လို့ ငြီးလိုက်မိပါတယ်။

မိတ်ဆွေတဦးရဲ့သား မင်္ဂလာဆည့်ခံပွဲအတွက် မော်လမြိုင်ကို အဖော်လိုက်ခဲ့ဖို့ မမက ဖုန်းဆက် အဖော်စပ်တော့ မောင်မောင်ရင်ခုန်သွားမိတယ်။ မမရဲ့ လုံးဝန်းအိစက်တုန်ခါနေတဲ့ တင်ပါးစိုင်များကို ဖြုန်းကနဲ စိတ်မှန်းနဲ့ မြင်ယောင်လာတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေကို မို့မို့သိလို့ကတော့မလွယ်။ မို့မို့က မောင်မောင့်ကို မမနဲ့သဝန်တိုတတ်တယ်။

ဒါပေမယ့်လဲ မဆွတ်ခင်က ညွှတ်ချင်နေသူနဲ့ ဆွတ်ခူးစားသုံးလိုသူတို့ရဲ့ မော်လမြိုင်ခရီးစဉ် ဟာ တိမ်ပြာတဲ့တနေ့မှာ စတင်ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ဟိုယ်အဝင်မှာ မမက ရုတ်တရက်

“ နင်နဲ့ငါ တယောက်တခန်းတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဟယ်၊ ငါကြောက်လို့ပါ ” ဆိုပြီး မောင်မောင့်ကို မျက်လုံးဝိုင်းကြီးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်နေပြန်တော့ မောင်မောင့်အာခေါင်တွေ ခြောက်ကပ်လာသလိုလို။

တည်းရမယ့်အခန်းရောက်တော့ အထဲမှာက ဒန်းလော့တ် နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီး တလုံးထဲရယ်။ မမကို တချက်အကဲခပ်လိုက်တော့လဲ မောင်မောင့်ကိုကျောပေးထိုင်ပြီး ခရီးဆောင်အိပ်တွေကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ နေရာချနေတယ်။ မမက အရပ်မြင့်တယ်။ မောင်မောင့်နဲ့အရပ်အတူတူ ငါးပေ ရှစ်လက်မမှာ တခါတလေ ဖိနပ်နဲ့နဲ့ ထူသွားရင် မောင်မောင့်ထက်တောင် မြင့်သွားချင်သေးတယ်။ နောက်ကနေကြည့်တဲ့အခါ အရပ်ပုတဲ့ မိန်းမတွေထက် အရပ်မြင့်တဲ့မိန်းမတွေက ပိုကြည့်ကောင်းတတ်တယ်။ အချိုးအစားကျကျ ခါးသိမ်သိမ်နဲ့ တင်းရင်းနေအောင်ဝတ်ထားတဲ့ လိမ်မော်ရောင်ပါတိတ်ထမီအောက်က စွန့်ကားတဲ့ တင်ပါးတွေဟာ ဘယ်သူမဆို ပြစ်မှားချင်စရာကြီးပါ။

မွေ့ယာအစွန်းမှာ အိကနဲ ပစ်လှဲချလိုက်ရင်း၊ ရေချိုးခန်းထဲဝင်သွားတဲ့ မမရဲ့ နိမ့်တုံမြင့်တုံ နောက်ပိုင်းအလှကို ခိုးကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ အခန်းထဲက ရေသံတွေကြားရတော့ မမရေချိုးနေတာကို စိတ်မှန်းနဲ့ရင်ခုန်မိတယ်။ တအောင့်လောက်ကြာတော့ မနက်ကဝတ်ထားတဲ့လိမ်မော်ရောင်ပါတိတ်ထမီကို ပြန်ဝတ်ထားပေမယ့် ဘလောက်စ် အကျီအစား တီရှပ်အပြာလေးကိုလဲဝတ်ထားပြီး ရေချိုးထားလို့ ရှင်းရှင်းသန့်သန့် လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်နေတဲ့မမကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

“ရေမချိုးဘူးလား မောင်မောင်”

“ဟင့်အင်း .. အိပ်ချင်တယ်”

“ဘာ”

“မနက်က အစောကြီးထလာရတာ၊ အိပ်ရေးမဝဘူး အိပ်ချင်တယ်”

“ ဟင်း၊ ညစ်ပတ် ငအိပ်ပုတ်လေး ”

"ညနေ ဧည့်ခံပွဲမသွားခင် တရေးတမော အိပ်လိုက်ချင်သေးတယ် မမရယ်" ဆိုပြန်တော့လဲ မမက "အေး၊ အေး၊ အိပ်ချင်ရင်လဲ အိပ်လေ၊ ညနေတော့ ငါးနာရီလောက် အရောက်သွားရမယ်နော်" လို့ပြောရင်း ခေါင်းညိတ်သဘောတူလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်မောင့်အနားမှာတော့ ဝင်မလှဲဘဲ မဂ္ဂ ဇင်းတအုပ်ကို ဆွဲယူပြီး တည်းခိုခန်း ဝရံတာဘက်ကို မမထွက်သွားတယ်။ မှန်းချက်နဲ့ နှမ်းထွက်မကိုက်တော့ မောင်မောင်လဲ ဟူးကနဲ သက်ပြင်းတချက် ချလိုက်မိတယ်။ တကယ်လဲမောင်မောင် အိပ်ရေးမဝသေးတာအမှန်ပါ။ မအိပ်ခင် ဆီးသွားချင်လာတာနဲ့ ရေချိုးခန်းထဲဝင်လိုက်တော့ ကြွေရေချိုးကန်ဘောင်လေးပေါ်မှာ တင်လှမ်းထားတဲ့ မမရဲ့ အနက်ရောင်ပိုးသားအတွင်းခံ ဘောင်းဘီလေးကိုတွေ့လိုက်ရတယ်။ မောင်မောင်လဲ စူးစူးစမ်းစမ်းနဲ့ မမရဲ့ဘောင်းဘီလေးကို ရုတ်တရက်ကောက်ကိုင်မိလိုက်တယ်။ "အင်း၊ ဒီနေရာလေးကတော့ မမရဲ့ဆီးခုံလေး၊ ဒီနေရာလေးကတော့ မမရဲ့တင်ပါးကြီးကိုထိန်းထားတဲ့နေရာ" စသဖြင့် မစားရအညှော်ခံ စိတ်ကူးတွေယဉ်လိုက်တာ မောင်မောင့်ပေါင်ကြားက ဖွားဘက်တော်ကြီး တဆတ်ဆတ်တောင်လာတယ်။ ဘောင်းဘီလေးရဲ့အတွင်းဖက်ကို လှန်လိုက်ပြီး ဒီနေရာကတော့ မမရဲ့ပစ္စ ည်းကြီးနဲ့တိုက်ရိုက်ထိတဲ့နေရာပဲလို့ တွေးရင်း နှာခေါင်းနဲ့ တချက်နမ်းရှုံ့မိသေးတယ်။ ဘောင်းဘီနဲ့ငြိနေတဲ့ မမရဲ့ဆီးခုံမွှေးကောက်ကွေးကွေးလေး တခုမောင့်မောင့်နှုတ်ခမ်းဝမှာ ကပ်ပါလာတာကိုတော့ ရေချိုးခန်းက ထွက်ခါနီး ကြည့်မှန်ထဲမှာမြင်မှ ကမန်းကတမ်းဆွဲဖယ်ရတာပါ။ မောင်မောင်ကသာ ရင်ခုန်နေတာ မမကတော့ ဝရံတာကကြိမ်ထိုင်ခုံလေးမှာ မဂ္ဂ ဇင်းတအုပ်နဲ့ အေးအေးလူလူနှပ်နေလေရဲ့။ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲလေ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် အိပ်ချင်နေတာ ကိုယ့်ဖာသာကိုပဲ တယောက်ထဲအိပ်ပစ်လိုက်ယုံရှိတော့တာပေါ့။

ခရီးပန်းလာတဲ့အရှိန်၊ နေ့လည်က စားလိုက်မိတဲ့ ဒံပေါက်ထမင်းတန်ခိုးတွေနဲ့ မောင်မောင်တကယ်ပဲ အိပ်မောကျသွားတော့တယ်။ တယောက်ယောက်က လှုပ်နှိုးနေသလို အိပ်မက်နေသလို ထင်လာမိရာကနေ ရုတ်တရက်လန့်နိုးသွားတော့၊ "မောင်မောင် ထကွာ၊ တကယ်အိပ်ပုတ်ကြီးတယ်၊ အခု ညနေတောင် တော်တော်စောင်းနေပြီ၊ ထထ" ဆိုပြီး မောင်မောင့်လက်မောင်းသားတွေကို ကိုင်လှုပ်နှိုးနေတဲ့ မမကြောင့် မောင်မောင် နိုးသွားရတယ်။ ဒါပေမယ့်မထချင်သေးလို့ တဖက်ကို လှည့်လိုက်ပြီး ဆက်အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်။

"ထကွာ၊ ထကွာ၊ အခု သုံးနာရီတောင်ခွဲနေပြီ၊ မထဘူးလား၊ ကဲ ကဲ"အိပ်ချင်ယောင် ဆောင်နေတဲ့သူကို ဘယ်လိုမှ နှိုးမရတော့ မမက ရုတ်တရက် ကလိထထိုးပါတော့တယ်။ မောင်မောင်လဲ အရမ်းကိုယားတတ်သူမို့

မမလက်နှစ်ဘက်ကိုလိုက်ဖမ်းဆုပ်ရင်း မမနဲ့ကုတင်ပေါ်မှာ လုံးထွေးသွားရတယ်။ မမရဲ့ မျက်ခုံးထူထူနှစ်တန်း၊ နက်မှောင်တဲ့မျက်ဝန်းတွေ၊ ပြည့်တင်းဖူးကြွတဲ့ နှုတ်ခမ်းတစုံကို အနီးကပ်တွေ့လိုက်ရချိန်မှာတော့ မမကိုယ်လုံးလေးဟာ မောင်မောင့်ကိုယ်ကြီးအောက်ရောက်နေပါပြီ။ နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ အသက်ရှူသံတွေဟာ ရင်ခုန်နှုန်းနဲ့အတူမြန်လာသလို၊ မမဆီက ရှယ်နယ်ဖိုက်ရေမွှေးနံ့သင်းသင်းလေးက မောင်မောင့်ကို မိန်းမောသွားစေပါတယ်။

နောက်တော့ မမရဲ့ မဟတဟ အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ငုံစုတ်လိုက်မိတယ်။ နူးညံ့မွှေးမြတဲ့နှုတ်ခမ်းသားတစုံကို တရှိုက်မက်မက်စုတ်နမ်းနေမိရင်း မမရဲ့ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကြားကနေ လျှာဖျားလေးကိုထိုးထဲ့လိုက်ပြန်ပါတယ်။ တချိန်ထဲမှာပဲ မောင်မောင့်ရင်ဘတ်ကြီးအောက်က အိစက်ချောမွတ်တဲ့ရင်သားအစုံရဲ့အထိအတွေ့ကို သတိပြုမိလိုက်တယ်။ မမရဲ့လျှာဖျားလေးကို အသာစုတ်ယူနမ်းလိုက်ရင်း လက်တဘက်က မမရဲ့ လုံးဝန်းပြည့်ဖြိုးတဲ့ ရင်သားကို တီရှပ်အပေါ်ကနေ အသာအယာ အုပ်ကိုင် လိုက်မိသလို ကျန်လက်တဖက်ကလဲ တီရှပ်လေးကို အပေါ်ရောက်အောင်လိပ်တင်နေလိုက်မိတယ်။ မချွေမီက ကြွေချင်နေတဲ့ မမမှာတော့ မောင်မောင်လုပ်သမျှကို မရုန်းမကန်၊မငြင်းမဆန်ဘဲ ရီဝေတဲ့မျက်ဝန်းတွေကသာ မျက်ရည်တွေစို့လာခဲ့တာ သတိထားလိုက်မိပါတယ်။ တဖြေးဖြေး တီရှပ်အပြာလေးက မမနို့အုံတွေပေါ်အထိလိပ်တက်လာတော့ အောက်ခံ အနက်ရောင်ပိုးသား ဇလာစီယာလေးအောက်ကို ညာဖက်လက်မလေးထိုးထဲ့လိုက်ပြီး ကျန်တဲ့လက်ချောင်းလေးတွေက မမရဲ့ ဘယ်ဘက်နို့အုံကို ချောမွေ့နူးညံ့တဲ့ ပိုးသား ဇလာစီယာလေးအပေါ်ကနေ အသာအယာ ညှစ်ကစားလိုက်မိတယ်။ တင်းရင်းနေတဲ့ရင်သားတွေရဲ့ အထိအတွေ့ကြောင့် မောင်မောင့်ပေါင်ကြားက လိင်တံဟာလဲ ထောင်းကနဲ ထောင်ထလာတယ်။ တီရှပ်ကိုလိပ်တင်နေတဲ့ မောင်မောင့် ဘယ်ဖက်လက်တွေကလဲ အငြိမ်မနေပါနိုင်တော့ပါဘူး၊ မမကိုယ်လုံးလေးအောက်ဖက် ပွတ်တိုက်လျှောဆင်းရင်း မမရဲ့ ညာဖက်ပေါင်တံတွေ ကို ထမီပေါ်ကနေ ပွတ်ပေးလိုက်၊ တင်ပါးသား အိအိတွေကို အသာ ဆုပ်နယ်လိုက်နဲ့ အလုပ်များနေပါတော့တယ်။ မောင်မောင့်နှုတ်ခမ်း အစုံကလဲ မမ နှုတ်ခမ်းသားတွေကနေ ယာယီခွဲခွာခဲ့ပြီး လည်တိုင်ကျော့ကျော့ကို ပွတ်တိုက်လျှောဆင်းလို့ မမရဲ့ နို့နှစ်လုံးကြားမှာ ရပ်တန့်နေရာယူလိုက်ပါတယ်။

မောင်မောင့်ရဲ့လက်မလေးက မမရဲ့ ပိုးသားဇလာစီယာ အနက်လေးအောက်ကနေအသာပင့်တင်ပြီး ဝင်းဝါတုန်ခါနေတဲ့ ရင်သားနှစ်မွှာကို အထိမ်းအကွပ်မဲ့စေလိုက်ပါတယ်။ လုပလုံးဝန်းတဲ့ မမရဲ့ နို့တစုံ အပေါ်က နီညိုရောင် နို့သီးခေါင်းလေးတွေဟာ မစူတစူအနေအထားနဲ့ မောင်မောင့်ကို ညို့ခေါ်နေတော့လဲ

မောင်မောင့်ခေါင်းကြီး အတင်းထိုးလို့ နို့တအုံလုံးကို လျှာလေးနဲ့အသာလျှက်လိုက် နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ ငုံစုတ်လိုက်နဲ့ အရမ်းကို အရသာတွေ့နေပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ လက်တဖက်က မမရဲ့ ပေါင်တံတွေကြားထဲရောက်သွားပြီး ဆီးခုံမို့မို့ကို အသာလှမ်းကိုင်လိုက်တော့ မမဆီက "ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း" ဆိုတဲ့ ငြင်းဆန်တဲ့အသံလေးတွေထွက်လာပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မမရဲ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ ဂနာမငြိမ်ဘဲ တွန့်လိမ်လှုပ်ရမ်းနေပါတော့တယ်။

နို့နှစ်လုံးကို အားပါးတရ ဘယ်၊ညာ ပြောင်းစို့ပြီးချိန်မှာတော့

မောင်မောင့်လက်တဖက်ဟာ မမရဲ့ဆီးခုံပေါ်မှာ အကျအန နေရာထိုင်းခင်းရနေပါပြီ။ လက်ဖဝါးကိုဖြန့်လို့ဆီးခုံတအုံလုံးကိုအုပ်ကိုင်ပွတ်သတ်နေပေမယ့်လဲ လက်ခလယ်ကတော့ မမရဲ့ဆီးခုံအလယ်ဗဟို အကွဲကြောင်းလေးကြားထဲ မကြာခဏ နစ်ဝင်ကျွံကျသွားတတ်ပါတယ်။ ထမီပေါ်ကနေအုပ်ကိုင်နေပေမယ့် မမရဲ့ ဆီးခုံမွှေးကြမ်းကြမ်းလေးတွေရဲ့ အထိအတွေ့ရယ်ကြောင့် မမမှာအောက်ခံဘောင်းဘီဝတ်မထားတာလဲ သိလိုက်ရတယ်။ အကွဲကြောင်းလေးကြားက ချောမွတ်ချွဲကျိတဲ့ တုန့်ပြန်မှုလေးတွေရယ်ကြောင့် မမလဲ ဖီလင်တက်နေပြီဆိုတာကိုတော့ ရိပ်မိနေခဲ့ပါတယ်။

"မောင်မောင်" …… မမရဲ့ တုန်ရီနေတဲ့ခေါ်သံကြောင့် နို့တွေကုန်းစို့နေတဲ့မောင်မောင် ခေါင်းထောင်လို့ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မမကို ဘာစကားမှ ဆက်ခွင့်မပေးတော့ဘဲ မမရဲ့ နှုတ်ခမ်းသားတွေကို နမ်းစုတ်လိုက်ပါတယ်။ ရမက်ပြင်းပြင်း ရှည်လျားတဲ့အနမ်းနဲ့အတူ နှုတ်ခမ်းနီနံ့သင်းသင်းမွှေးနေတဲ့ မမရဲ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေကြား လျှာဖျားလေးကို ထိုးသွင်းရင်း မောင်မောင့်ရဲ့ လက်တဖက်ကလဲ မမရဲ့ ထမီကို လှန်တင်လိုက်ပါတယ်။ မမက "အို" လို့ လွှတ်ကနဲ အော်လိုက်ရင်း အလန့်တကြားနဲ့ ထမီကိုပြန်ဆွဲချဖို့ကြိုးစားပေမယ့် မမရဲ့လက်တွေကို ဆွဲယူပြီး လက်တဖက်နဲ့ချုပ်လို့ ကိုယ်လုံးနဲ့ဖိထားလိုက်တယ်။ ကျန်လက်တဖက်နဲ့ပုဆိုးကို ကပျာကယာ မတင်လိုက်ပြီး မာတောင်နေတဲ့ ဖွားဖက်တော်နဲ့ မမပေါင်တွင်းသားတွေကို လျှောက်ထိုးပစ်လိုက်တော့ မမဆီက မသဲမကွဲ ငြီးသံလေး ထွက်လာပါတယ်။ မမရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေကိုနမ်း၊ နို့တွေကိုလဲ အသာအယာဆုပ်ကိုင်ညှစ်ပေးနေရင်းက မောင်မောင့်ရဲ့ ဖွားဖက်တော်ဟာ မမရဲ့ ဆီးစပ်မွှေးတွေကိုထိုးမိတဲ့အထိ အရာရောက်လာပါတော့တယ်။ မမရှက်နေမှာကို ရိပ်စားမိတဲ့မောင်မောင်ကတော့ မမရဲ့ အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ဖို့လုံးဝမကြိုးစားဘဲ မမရဲ့ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း ဒစ်ကိုအသာလျှောတိုက်လိုက်တယ်။
"မောင်မောင်"

မမရဲ့အသံဟာ ဟိုးအဝေးကြီးကလာနေသလိုမျိုး။ ခွန်အားတွေ ဆုတ်လျော့တုန်ရီနေတဲ့အသံမျိုး။ မောင်မောင်ရဲ့လက်တဖက်က မမရဲ့လက်တွေကို ချုပ်ထားသလို ကျန်လက်နဲ့ လီးကိုအသာထိန်းကိုင်ရင်း အရည်တွေထွက်နေတဲ့ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက် လေးငါးချီလောက် အထက်အောက်စုန်ဆန် ပွတ်တိုက်နေရာမှ စောက်ခေါင်းဝကို မှန်းဆရင်း အသာထိုးသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။ သာမန်ထက် ထူးထူးခြားခြားကြီးမားလှတဲ့ မောင်မောင်ရဲ့ ဒစ်ကြီးဟာ “ ကွပ် ” ကနဲ မြည်သံနဲ့အတူ အဖျားပိုင်းတခုလုံး ပြည့်ပြည့်သိပ်သိပ် ဝင်သွားတော့ မမက ရုတ်တရက် အချုပ်ခံထားရတဲ့လက်နှစ်ဘက်ကို တအားရုန်းထွက်ပြီး မောင်မောင့်ရင်ဘတ်ကို အားနဲ့ တွန်းထားလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်ကလဲ အတွေ့အကြုံရှိသူပီပီ အတင်းမလုပ်သေးဘဲ တအင်းအင်းငြီးငြူနေတဲ့မမရဲ့ နားရွက်ဖျားလေးတဖက်ကို စုတ်ယူလိုက်ပြီး လျှာနဲ့ပွတ်သပ်ချော့မြူနေလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ မမရဲ့ တင်ပါးသားအိအိကြီးတွေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ပွေ့ပိုက်ရင်း ပေါင်တွေနဲနဲပိုကားသွားအောင်ဖြဲလိုက်ပြီးမှ ခါးကိုအသာဖိရင်းနဲ့ လီးကို ချော့သွင်းလိုက်ပါတယ်။

အရေတွေရွှဲနေတဲ့ မမရဲ့စောက်ပတ်ထဲကို တဖြေးဖြေးတိုးဝင်လာတဲ့ မောင်မောင့်ရဲ့ လီးတံရှည်ရှည်တုတ်တုတ်ကြီးဟာ နောက်ဆုံးတော့ တွဲလဲကျနေတဲ့လဥနှစ်လုံးနဲ့ မမရဲ့ စအိုဝကို ရိုက်ပုတ်မိတဲ့အထိ တဆုံးဝင်အောင်လိုးသွင်းလိုက်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ စီးစီးပိုင်ပိုင်နဲ့ ပြည့်သိပ်ကျပ်ညပ်နေတဲ့ အရသာကြောင့် လီးကို ပြန်မထုတ်သေးဘဲ စိမ်ထားရင်း နဲ့ပေးနေလိုက်ပါတယ်။ လက်နှစ်ဘက်ကလဲ မမရဲ့ အိစက်ပြည့်ဖြိုးတဲ့ တင်ပါးဝိုင်းဝိုင်းကြီးတွေကို သိမ်းကြုံးပွေ့ဖက်ထားရင်းကနေ အသာအယာ ဆုပ်နယ်နေလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ လီးကိုဒစ်ဖျားရောက်လု ဆွဲထုတ်၊ တဝက်လောက် လေးသွင်း၊ ပြန်ထုတ်၊ နောက်တခါ မမရဲ့အစိလေးကိုထိအောင် ကော့ထိုး၊ အမျိုးမျိုးပညာပြနေပါတော့တယ်။ လီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်တဲ့အခါတိုင်း မမရဲ့စောက်ခေါင်းအတွင်းသားတွေက ဒစ်ကြီးနဲ့ချိတ်ပါလာပြီး ကျွတ်လုကျွတ်ခင်ထုတ်မိတိုင်း တထုတ်ထုတ်နဲ့ ဒစ်အရင်းကို ဆွဲဆွဲဆုတ်ထားသလို ဖြစ်နေတာဟာ နှစ်ဦးစလုံးအတွက်စိတ်လှုပ်ရှားစရာပါ။ တချီတချီ အဆုံးအထိထိုးသွင်းရင်း ဆယ်စက္ကန့်လောက်ပြန်မထုတ်သေးဘဲ စိမ်လိုက်၊ နဲ့လိုက်၊ လုပ်ပေးလိုက်တော့ မမလဲ တကိုယ်လုံးကော့တက်လာပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ မမရဲ့တီရှပ်အပြာလေးရော၊ ဗလာစီယာအနက်ကလေးကိုပါ မမခေါင်းပေါ်ကနေ ကျော်ချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ တဆက်တည်း မောင်မောင့်ကိုယ်ပေါ်က တီရှပ် နဲ့ ခါးကပုဆိုးကိုပါ ခေါင်းပေါ်ကနေ မနားတမ်းကျော်ချွတ်လိုက်ရင်း မမရဲ့တင်ပါးနှစ်ဖက်ကို စုံကိုင်လိုက်ပြီး ခပ်သွက်သွက်လေး ဆောင့်လိုးလိုက်ပါတော့တယ်။ မမရဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာ

တချက်တချက်ဆောင့်လိုက်တိုင်း တတုန်တုန် ခုန်နေသလို
လိမ်မော်ရောင်ပါတိတ်ထမီလေးကလဲ မမရဲ့ ဖိုက်သားဝင်းဝင်းလေးပေါ်မှာ
အကွင်းလိုက် ခုန်ပေါက်ရွေ့လျား နေရရှာပါတယ်။ မမကတော့ မောင်မောင့်ကို
မကြည့်ပါဘူး၊ မူစရာမရှိ ရှိစရာကို မူရ ရှာတဲ့မမက ခေါင်းလေးကိုစောင်းလို့
မျက်နှာလွှဲထားပေမယ့်လို့ တချက်တချက်စင်းကျသွားတဲ့ မျက်တောင်ကော့ကြီး
တွေရယ်၊ တခါတခါ အပေါ်နှုတ်ခမ်းကို လျှာနဲ့ သပ်လိုက်မိတာရယ်ကို ကြည့်ရရင်
မမလဲ ကောင်းနေတယ်ဆိုတာ သိပ်ကိုထင်ရှားနေပါတယ်။ မောင်မောင်လဲ အခုမှ
အနှစ်နှစ်အလလက မြင်ချင်တွေ့ချင်နေခဲ့ရတဲ့ မမရဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကို အသေအချာ
မြင်ရ ကြည့်ရပါတော့တယ်။ ပြေပြစ်တဲ့ ဝမ်းဗိုက်သားမို့မို့လေးအောက်မှာ
ဖောင်းကားနေတဲ့ဆီးခုံကြီးရယ် အမွေးမဲမဲတွေ ဖုန်းလွှမ်းနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးရဲ့
အလယ်မှာ လိုးသွင်းလိုက်တိုင်း ပြဲအာသွားတဲ့ နီညိုရောင်
စောက်ပတ်နှစ်ခမ်းသားထူထူ နှစ်ခုရယ်။ ချွန်ချွန် ဖောင်းဖောင်းလေးဖြစ်နေတဲ့
စောက်စေ့လေးရယ်ကို၊ ကျေနပ်အားရစွာ ကြည့်ရင်း အဆက်မပြတ်လိုးနေမိတာ
ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိမထားမိခင်မှာပဲ မောင်မောင်နဲ့မမ လိုးရက်တန်းလမ်းကနေ
ကုတင်စောင်းကို တရွေ့ရွေ့ရောက်သွားပါတယ်။

မောင်မောင်လဲမမရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာမှောက်ရင်း တင်ပါးကြီးကို စုံကိုင်လိုးနေရာကနေ
မမရဲ့ပေါင်တံတွေကို မတင်လိုက်ရင်း ခြေကျင်းဝတ်နှစ်ဖက်ကိုဖြဲကားကိုင်လို့
ကော့ကော့ပြီး ညှောင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ တခါတခါလီးက ကျွတ်လုကျွတ်ခင်အထိ
စောက်ခေါင်းဝနားထွက်လာပြီးမှ စောက်စေ့လေးကိုပွတ်တိုက်ရင်း စောက်ခေါင်းထဲကို ၆
ဗတ်ကနဲ ပြန်ဝင်သွားတော့ မမရဲ့တင်ပါးကြီးတွေဆတ်ကနဲ
ကော့ကော့တက်လာတတ်တယ်။ နောက်တခါ မမရဲ့ခြေသလုံးသားလေးတွေ
ကိုစုလိုက်ပြီး ဘယ်ဖက်ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်လိုက်ရင်း စိသွားတဲ့မမရဲ့
ပေါင်တံတွေအောက်ကနေ တင်ပါးကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ စုံကိုင်မတင်လိုက်ပြန်တယ်။
တင်ပါးသားတွေကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့စုံကိုင်ကိုင်ပြီး အားရပါးရလိုးတတ်တဲ့
မောင်မောင့်ရဲ့ အကျင့်အတိုင်း ပေါင်တွေစိကပ်ပြီး လေထဲမြောက်နေတဲ့မမ
တင်ပါးကြီးအောက်ကနေ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လို့ လီးကိုအရင်းအထိရောက်အောင်
ဆောင့်ဆောင့်လိုးလိုက်တာဟာ ရှုတ်တရက်သုတ်လွှတ်မိတော့မလိုတောင်
ဖြစ်သွားသေးတယ်။

မမရဲ့လက်တဖက်က အားမလိုအားမရဟန်နဲ့ ကိုယ့်နို့အုံကို
ကိုယ်ပြန်ဆုတ်နယ်နေတာရယ်၊ တင်ပါးကြီးတွေကော့ကော့လာသလို စောက်ပတ်ထဲက
တချက်တချက် ညှစ်လိုက်တာတွေရယ်၊ မမရဲ့ ငြီးငြူသံတွေ စိတ်လာတာတွေရယ်ကို
မြင်နေ သိနေရတဲ့ မောင်မောင်ကလဲ အတွေ့အကြုံရှိသူပီပီ ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်ထားတဲ့

ခြေသလုံးသား တစုံကို အသာပြန်ချရင်း မမရဲ့ပေါင်တွေကို
ခပ်ကားကားဖြဲလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ဘယ်ဘက်လက်ကို မမရဲ့ချိုင်းအောက်က
လျှိုလို့သွင်းရင်း မမရဲ့နောက်စေ့အောက်ကနေ ခေါင်းကိုထိမ်းကိုင်လိုက်ပါတယ်။
ကျန်တဲ့ညာဘက်လက်နဲ့ မမတင်ပါးအိအိကြီး အောက်ကနေ ခပ်တင်းတင်းဖိကိုင်ရင်း
မမရဲ့နို့သီးခေါင်းတခုကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ အသာကုန်းစုတ်လိုက်ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းဆက်တိုက်
ဆောင့်လိုးပစ်လိုက်တော့ တဟင့်ဟင့်ငြီးနေတဲ့မမဆီက "အ" ကနဲ
အသံတချက်ထွက်လာသလို မမရဲ့စောက်ခေါင်းထဲက တဆတ်ဆတ်ညှစ်လိုက်တာကို
ခံစားသိလိုက်ရပါတယ်။ မမတော့ တချီပြီးသွားပြီပေါ့။

" မမ " ....

ခုနကလို တအားမဆောင့်တော့ဘဲ လေ့ကြီးထိုးပုံစံနဲ့ ဆီးခုံချင်းကိုဖိကပ်ရင်း
အသာအယာ သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်နဲ့ တချက်ချင်း ညှောင့်လိုးလေး လိုးနေရင်းကနေ
မမကို ခေါ်လိုက်တော့ ....

" ဟင် "

" ကောင်းလားဟင် " .. မောင်မောင်က မေးတော့ ရှက်နေရှာသေးတဲ့မမ
မျက်နှာတခုလုံး ရဲတွတ်သွားပါတော့တယ်။ ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ မမကိုခွထောက်ထားတဲ့
မောင့်မောင့် လက်နှစ်ဘက်ကို အသာအယာထုလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်က
မမကိုယ်ပေါ်မှာ မှောက်ချလိုက်ပြီး ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ စောက်ပတ်ထဲကလီးကို
ဘွတ်ကနဲ ဆွဲထုတ်လိုက်တော့ မမ မျက်လုံးလေး ဝိုင်းသွားပါတယ်။ တကယ်တော့
မောင်မောင်က အနေအထားပြင်တာပါ။ မမရဲ့ ပေါင်တန်တချောင်းကိုဆွဲယူပြီး
မမကိုယ်ကို တစောင်းလှည့်လိုက်တော့ မမလဲ ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ ကုတင်ပေါ်မှာ
တစောင်းလေးဖြစ်သွားရှာတယ်။ မောင်မောင်က အဲဒါနဲ့ မပြီးသေးဘူးလေ၊
စောင်းနေတဲ့မမကို မှောက်သွားအောင် တင်ပါးဆုံကို အသာအယာတွန်းဖိလိုက်တယ်။
နက်မှောင်သန်စွမ်းတဲ့ဆံပင်ရှည်ရှည်တွေဟာ မမရဲ့ကျောပြင်မှာ ဖွာရာကြဲနေပြီး
သေးသွယ်သွားတဲ့ခါး၊ စွင့်ကားတဲ့တင်၊ ဖောင်းမို့လုံးဝန်းတဲ့ တင်ပါးတစုံ၊
ပြေဆင်းသွားတဲ့ပေါင်တံရှည်ရှည်သွယ်သွယ်တွေနဲ့အတူ ကျော့ရှင်းပြေပြစ်တဲ့
မမရဲ့အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်လေးဟာ မောင်မောင့်အတွက်ထပ်ခါ ထပ်ခါ
မရိုးနိုင်အောင်ရမက်ပွားစရာပါ။ မှောက်နေတဲ့ မမရဲ့ခါးလေးကို
အသာလေးဆွဲထူလိုက်တော့ မမက ကုတင်ပေါ်မှာ
လေးဘက်ထောက်ရက်လေးဖြစ်သွားတာပေါ့။ မောင်မောင် ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ မမ
ရိပ်မိသွားချိန်မှာတော့ မောင်မောင်က မမရဲ့ အိတုံ၊ဖြူဖွေး၊ကားစွင့် နေတဲ့
တင်ပါးဝိုင်းကြီးနောက်မှာ နေရာယူပြီးနေပြီလေ။

လုံးဝန်းစွန့်ကားနေတဲ့ တင်ပါးနှစ်လုံးကြားကနေ အရည်တွေ ပေပွနေတဲ့ မမရဲ့
စောက်ဖုတ်အုံလေးကလဲ အနက်ရောင် အမွေးအမျှင်တွေထဲမှာ အတိုင်းသား။
အညိုရောင်စအိုဝ ဝိုင်းဝိုင်းလေးမှာ အရည်တွေ စွတ်စိုနေသလို၊
စောက်စေ့နှုတ်ခမ်းသားထူထူတွေ ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက်ပေးနေတဲ့
အနီရောင်စောက်ခေါင်းဝလေး မဟတဟပြဲအာနေပုံကလဲ ချစ်စရာပါ။ မမရဲ့အလှကို
အနောက်ဖက်က အားပါးတရကြည့်နေရာကနေ တင်ပါးသားလုံးလုံးဝန်းဝန်း
နှစ်လုံးကိုအသာလေးဖြဲလို့ စအိုဝလေးရဲ့အောက်ကစပြီး
စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက် လျှာလေးနဲ့ ထိုးယက်လိုက်ပါတယ်။
မမရဲ့တင်ပါးကြီးပေါ်မှာ ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ တရစပ်ပြေးသွားတာကို
တွေ့လိုက်ရတော့ အားတက်ပြီး စောက်မွေးတွေပေါ် ကအရည်တွေကို
အရင်ဆုံးလိုက်ယက်လိုက်တယ်။ ဟိုအရင်တုန်းကတော့ တခြားချစ်သူတွေကို
မောင်မောင်စောက်ဖုတ်ယက်ပေးခဲ့ဘူးပါတယ်။ စောက်ဖုတ်အရသာမသိသေးဘဲ
အတတ်ဆန်းပြီး ယက်ခဲ့ချိန်မို့ အရည်တွေကိုရွံတတ်ခဲ့တာပါ။
မရဲတရဲယက်ခဲ့ဘူးတဲ့စောက်ဖုတ်တွေတုန်းကတော့ ခံသူရော ယက်သူပါ ဘာမှအရသာ
မယ်မယ်ရရမရှိခဲ့ပါဘူး။ အခုတော့ စောက်ဖုတ်ယက်ရတဲ့အရသာ၊ စောက်ရည်ရဲ့
အရသာကို ကောင်းကောင်းသိနေပါပြီ။ ခုတော့ မောင်မောင့်
လျှာကိုစောက်ခေါင်းထဲအထိ ထိုးယက်လိုက်၊ စောက်စိလေးကို အားရပါးရ
စုတ်လိုက်နဲ့မို့ မမဟာ အိပ်ယာခင်းကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ ခပ်တင်းတင်းဆွဲဆုပ်ထားရင်း
ထွန့်ထွန့်လူးနေရှာပါတော့တယ်။ မမရဲ့ဖင်ကြီးဟာ မြောက်လိုက် ချလိုက်
ဘယ်ညာရမ်းလိုက်နဲ့ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် မောင်မောင်လဲစိတ်တိုင်းကျ
မှုတ်လို့မရဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ လေးဘက်ထောက်ထားတဲ့မမရဲ့ဖင်ကြီးကို
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ထိမ်းကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲကနေ လက်တွေရှိုလို့
တင်ပါးကြီးကို စွန်ကုပ်ဆွဲဖက် ထားလိုက်ရပါတယ်။ မမဖင်ကြီးတွေ
ကော့သွားမြောက်သွားတဲ့အခါ ခါးလေးကို အသာပြန်ဖိဆွဲချလိုက်၊
ဒူးတွေကိုလျှောချလို့ ဝမ်းလျားမှောက်ဖို့ကြိုးစားတဲ့အခါမှာ
မောင်မောင့်တံတောင်ဆစ်နှစ်လုံးကိုမွေ့ယာပေါ် ထောက်ရင်းပြန်မတင်လိုက်နဲ့
မမစောက်ဖုတ်ကြီးကို လျှာနဲ့ယဥ်ပါးသွားအောင် အရင်မိတ်ဆက်ရသေးတာပါ။
နောက်တော့ မမလဲ မရုန်းမကန်တော့ဘဲ တဟင်းဟင်း ငြီးရင်း
စောက်ဖုတ်အယက်ခံရတဲ့ အရသာကို ယဥ်ပါးသွားတော့ပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ
မမစောက်ဖုတ်ကို မျက်နှာအပ်လို့ စိတ်ရှိလက်ရှိ ယက်လို့ရသွားတာပါ။ စအိုနဲ့
စောက်ဖုတ်ကြား နေရာလေးကို မောင်မောင်ရဲ့လျှာလေးက အပြားလိုက် အပြားလိုက်
ယက်တင်ပေးလိုက်တဲ့အခါများဆို မမဆီက “ အို ” လို့ တုန်တုန်ရီရီ
ဆွဲဆွဲငင်ငင်ငြီးငြူသံလေးတွေ ကြားရတတ်ပါသေးတယ်။ တခါမှာတော့ မမရဲ့ စအို
ညိုတိုတိုခရေပွင့်ကို လျှာနဲ့ တို့တို့ပြီး ထိုးလိုက်တာ မမဖင်ကြီးတုန်ခါသွားအောင်

ထိသွားတယ်။ “အမလေး သေပါပြီ မောင်မောင်ရယ် .. အိုး ... ရှီး .... ” မမရဲ့ဆံနွယ်တွေ ဘယ်ညာ ဝဲပျံ နေပြီး၊ ငြီးတွားရေရွတ်သံတွေ ထွက်လာပေမယ့် မောင်မောင်လုံးဝ ဂရုမစိုက်နိုင်အားပါဘူး။

စအိုဝကို ခပ်ပြင်းပြင်းယက်လိုက်၊ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ပါးစပ်ထဲတပြုံလုံးငုံထားပြီး အားရပါးရသကြားလုံးစုတ်သလိုစုတ်လိုက်၊ ပြီးတော့အဲဒီ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတပြုံလုံးကို လျှာနဲ့တွန်းထုတ်ရင်း အသားထူထူ နှစ်ခမ်းသား နှစ်ခြမ်းကြားကနေ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်း တောက်လျှောက် ယက်ချလိုက်ရင်းကနေ ဆီးထွက်ပေါက်လေးကို လျှာဖျားလေးနဲ့တို့လိုက်၊ စောက်ခေါင်းထဲအထိ လျှာကို ထိုးသွင်းမွှေနှောက်လိုက်၊ စောက်စေ့လေးကို ကလော်လိုက်နဲ့ မမတကိုယ်လုံး ဓါတ်လိုက်သလို ထွန့်ထွန့်လူးနေပါတော့တယ်။ မောင်မောင့်နှုတ်ခမ်း၊ မေးစေ့၊ မေးဖျားကနေ လည်ပင်းတလျှောက်မှာလဲ အရည်တွေစိုရွှဲကုန်တယ်။ ဖင်ကုန်း လေးဘက်ထောက်ထားတဲ့ မမရဲ့ခြေချောင်းလေးတွေ ကော့ပျံကောက်ကွေးသွားတဲ့အထိ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် မောင်မောင် မနားတမ်း မှုတ်ပစ်လိုက်တယ်။

မမရဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို တဝမှုတ်ပြီးတော့မှ တင်ပါးသားနှစ်ခြမ်းကိုအသာဖြဲလို့ ပြဲအာလာတဲ့စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းထဲ လီးကြီးကို နောက်ကနေ ငြင်ငြင်သာသာ သွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။ အရည်တွေရွှဲနစ်နေပေမယ့်လို့ စီးစီးပိုင်ပိုင်နဲ့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လေးဖြစ်ပြီး လိုးလို့ကောင်းမြဲတိုင်း ကောင်းနေပါတယ်။ မမရဲ့ တင်ပါးသားတွေဟာ မမာလွန်း မပျော့လွန်း ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး၊ အိအိတုန်တုန်လေးတွေမို့ တင်ပါးတွေကို ကိုင်ပြီးလိုးရတာ သိပ်ကိုကောင်းနေပါတယ်။ ထုတ်တဲ့အခါ ဖြေးဖြေးသာသာလေး ထုတ်ပေမယ့် သွင်းလိုက်တဲ့အခါတိုင်း ခါးကိုအားနဲ့နဲ့စိုက်ပြီး ဖိဖိသွင်းလိုက်တဲ့ အတွက် မမရဲ့တင်ပါးသားကြီးတွေ တုန်တုန်ခါခါဖြစ်ဖြစ်သွားတာကြောင့် မောင်မောင့် အတွက် လီးရော မျက်စိပါ အရသာရှိနေရပါတယ်။ တချီတချီမှာတော့ မမရဲ့နို့ကြီးတွေကို အနောက်ကနေ လှမ်းနှိုက်လိုက်ပြီး နို့တွေကို စုံကိုင်လို့ လီးကိုဖိဖိသွင်းတတ်ပါသေးတယ်။

ထုံးစံအတိုင်း အစမှာ တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ဖြေးဖြေးမှန်မှန် တချက်ချင်း လိုးဆောင့်နေလိုက်ပြီးမှ မောင်မောင့်ရဲ့ ဒူးတွေကို ထောက်မထားတော့ဘဲ ခြေဖဝါးပေါ်မှာ ခပ်ကုန်းကုန်းအနေအထားရပ်လိုက်ရင်း မမရဲ့ တင်ပါးကို ပေါင်နှစ်လုံးနဲ့ ညှပ်ခွလိုက်ပါတယ်။ မမရဲ့ ခါးလည်က လိမ်မော်ရောင်ပါတိတ်ထမီကွင်းကို မြင်းစီးတဲ့အခါ ဇက်ကြိုးကိုကိုင်သလိုမျိုး စုံကိုင်ဆွဲဆုပ်ပြီး အားပါးတရ တဆုံးဝင် တဆုံးထုတ်လိုးသွင်းလိုက်တော့ တချိန်လုံး တိုးတိုးညင်ညင် ငြီးငြူနေတဲ့ မမဆီက တအားအား တအင်းအင်း

အော်သံတွေထွက်လာပါတော့တယ်။ နောက်ကနေဆွဲကိုင်ကော့သွင်းလိုက်တိုင်း မမခါးက ထမီကွင်းဟာ တင်ပါးကြီးနဲ့ ထစ်နေသလို မောင်မောင့်ဆောင့်ချက်တိုင်းတုန်တုန်တက်သွားတဲ့ ဖင်သားကြီးတွေကို ထမီကွင်းနဲ့ ပြန်ပြန်ဆွဲထားတာမို့ ဆောင့်ချက်တွေဟာ ပိုမိုထိရောက်နေပါတယ်။ ဒူးထောက်ရင်းက "အင့်" ကနဲ "အိ" ကနဲ အော်ရင်း သားအိမ်ကိုမိမိရရ ထိုးမိသွားတဲ့ဆောင့်ချက်တွေတိုင်း ရှေ့ကိုရွှေ့ရွှေ့ ရွှေ့သွားတဲ့မမကို နောက်ကနေ အားရပါးရ လိုးလိုးသွင်းနေရတာကြောင့် မောင့်မောင့်အတွက် တကယ့် အရသာပါပဲ။ မောင်မောင် ခပ်ကြမ်းကြမ်း လိုးနေတာကြောင့် နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ဟာလဲ လျှင်လှုပ်သလို ယိမ်းထိုးနေပါတယ်။ ပေါင်နဲ့ညှပ်ထားတဲ့ မမရဲ့ တင်ပါးသားတွေ အထိအတွေ့ဟာလဲ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး မို့ လိုးရတာ သိပ်ကိုစီးစီးပိုင်ပိုင်ရှိလှပါတယ်။ မမလဲရှေ့ကို ရွှေ့ရွှေ့သွားလိုက်တာဟာ ကုတင်ခေါင်းရင်းအထိရောက်နေပါပြီ၊ ဆက်ပြီး ရှေ့ကိုတိုးမရတော့တဲ့ မမဟာ မောင်မောင့်ရဲ့ အားပါးတရဆောင့်ချက်တွေကြောင့် အိပ်ယာခေါင်းရင်းက ကုတင်ဘောင်ကိုကိုင်ပြီး ခေါင်းကိုမော့ ခါးကိုကော့လိုက်တဲ့ အနေအထား အထိဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ မမခေါင်းပေါ်ကနေ ပါတိတ်ထမီကို အကွင်းလိုက် ဆွဲဖယ်ချွတ်လိုက်ရင်း၊ လက်မောင်းသား ကစ်ကစ်လေး နှစ်ဘက်ကို အနောက်ဖက်ကနေ ထိန်းကိုင်လို့ တင်ပါးတွေနောက် ဒူးကိုထောက်လိုက်ပြီး လီးကို အရင်းအထိကပ်ဝင်သွားအောင် တဆုံးထိ ပစ်ပစ်ဆောင့်နေမိပါတော့တယ်။ မမရဲ့ အုံကောင်းကောင်း နက်မှောင်သန့်စွန်းလှတဲ့ဆံပင်တွေဟာ ဘယ်ညာဝဲလွင့် ယိမ်းထိုးနေကြပြီး မမရဲ့စုတ်သပ် ငြီးငြူသံတွေကြောင့် မမနောက်တချီထပ်ပြီးတော့မှာကို ရိပ်မိစွာနဲ့ ခပ်ပြင်းပြင်းလေး အချက်နှစ်ဆယ်လောက် တရစပ်ဆောင့်ချလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်ကိုယ်တိုင်လဲ လိုးရတာ ကောင်းလွန်း၊ အရသာရှိလွန်းလို့ ဆက်မထိမ်းနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သိနေပြီး မမရဲ့နို့ကြီး နှစ်လုံးကို အနောက်ဖက်ကနေ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်အပြည့် အုပ်ကိုင်သိုင်းဖက်လို့ နောက်ဆုံးအချက်တွေအနေနဲ့ အားအင်အပြည့် ဆက်တိုက်ဆောင့်ချလိုက်ပါတယ်။ သုတ်လွှတ်ခါနီး မောင်မောင့်ရဲ့ လိင်တံကြီးဟာ သွေးကြောတွေပြည့်ဖောင်း နေပြီး အစွမ်းကုန် ကြီးမား မာတောင်နေချိန်မို့ မမရဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးထဲ ပြည့်ပြည့်တင်းတင်း၊ ကြပ်ကြပ်သိပ်သိပ်တိုးတိုးဝင်သွားခဲ့တာပါ။ တချိန်လုံး ဟန်လုပ်သိက္ခာ ခဆယ်နေတဲ့ မမဆီက "ကောင်းလိုက်တာ" လို့ မသဲမကွဲငြီးငြူရေရွတ်သံလေးထွက်လာချိန်မှာ မမရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲကို ပူနွေး စီးထန်းတဲ့သုတ်ရည်တွေ ပန်းလွှတ်လိုက်မိပါတော့တယ်။ မမလဲ ကာမအရသာ အထွတ်အထိပ်ကိုရောက်ရှိသွားချိန်မို့ သားအိမ်ကိုထိအောင် စောက်ဖုတ်ထဲတဆုံးဝင်ရောက်နေတဲ့မောင်မောင့်ရဲ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းအတွင်းသားတွေနဲ့ အားပါးတရ ညှစ်ညှစ်ပေးနေမိပါတော့တယ်။

မောင်မောင်နဲ့မမတို့ရဲ့ အဝတ်အစားမဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခုဟာကုတင်ခေါင်းရင်းနံရံကို မျက်နှာမူ ဒူးထောက်လျက်အနေအထား ထပ်လျက်ကပ်လျက်သား အမောဖြေနေမိကြပါတယ်။

မမရဲ့တင်ပါးအိအိကြီးတွေကို နောက်ကနေဖိထားရင်း လီးကိုမချွတ်သေးဘဲ မောင်မောင့်မျက်နှာကိုမမရဲ့ ဆံနွယ်တွေထဲ တိုးဝင်လိုက်ပါတယ်။ လက်တဖက်က ထုံးစံအတိုင်း မမရဲ့ တင်းတင်းအိအိနို့ကလေးတလုံးကို အသာအယာဆွဲကိုင်ပွတ်သပ်နေသလို ကျန်လက်တဖက်ကလဲ အရည်တွေရွှဲနေတဲ့ မမရဲ့ အစိလေးကို လက်မနဲ့လက်ညှိုးကြားထဲ့လို့ ယောကျ်ားတွေဂွင်းတိုက်သလို အပေါ်အောက်ဆွဲချ ကလိပေးနေလိုက်ပါတယ်။

“ ကောင်းလိုက်တာမမရယ် ” လို့ လေသံလေးနဲ့ ချွဲကြည့်လိုက်တော့

“ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် နင် ငါ့ကိုမေ့သွားမှာပါ၊ နင့်ကောင်မလေးဆီ နင်ပြန်ရောက်သွားမှာ ”

မမ အသံကပြောရင်းနဲ့ တိမ်ဝင်သွားတယ်။ “ မမကို မောင် ချစ်တယ် ” ....

မမရဲ့နားလေးနားကို ကပ်လို့ တိုးတိုးလေး မောင်မောင်ပြောလိုက်တော့ မမက မျက်လုံးရွဲကြီးတွေနဲ့ လည်ပြန်ကြည့်ရင်း မောင်မောင့်ကိုလှမ်းဖက်ကာ ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်လိုက်ပါတော့တယ်။

မမစောက်ပတ်ထဲစိမ်ထားတဲ့လီးက ပလွတ်ဆို ကျွတ်သွားပေမယ့်လို့ မချွန်တချွန် တင်းတင်းအိအိ နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာ မောင်မောင့်ရင်ဘတ်ကို ချောမွေ့စွာပွတ်သတ်သွားတဲ့ အချိန်မှာပဲ အကျင့်ဖြစ်နေတဲ့မောင်မောင်ရဲ့လက်အစုံဟာ မမရဲ့ အိတုံတုံ တင်ပါးသားတွေကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်အပြည့် ဆုတ်ကိုင်လိုက်မိပါတော့တယ်။ မမရဲ့စောက်ဖုတ်မွှေးတွေနဲ့ တည့်တည့်မတ်မတ်ထိမိပွတ်သပ်နေတဲ့ မောင်မောင့်ရဲ့လီးကြီးဟာလဲ လူပျိုလီးပီသစွာနဲ့ တဖြည်းဖြည်းချင်းပြန်လည်မာကျောလာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်လေးမှာတော့ မို့မို့အကြောင်းကို ခေတ္တ ခဏမေ့ပျောက်ထားချင်သူဟာ မောင်မောင်ပဲပေါ့။

(အပိုင်း ၂ – “မောင်မောင်နဲ့ မို့မို့”) မျှော်ပါ။